

Конгруенције

Лука Мијатовић

15. februar 2026.

Sadržaj

1	Увод у конгруенције	2
2	Вилсонова теорема	2
2.1	Примена и примери	2
3	Табеларни приказ остатака	2
4	Закључак	3

1 Увод у конгруенције

Теорија конгруенција представља један од темеља модерне теорије бројева. Увео ју је Карл Фридрих Гаус у свом делу *Disquisitiones Arithmeticae*.

Дефиниција 1.1. Нека је $n \in \mathbb{N}$. Кажемо да су цели бројеви a и b **конгруентни по модулу** n ако n дели њихову разлику $a - b$. То записујемо као:

$$a \equiv b \pmod{n}$$

2 Вилсонова теорема

Вилсонова теорема даје неопходан и довољан услов да број буде прост.

Лема 2.1. Ако је p прост број, тада је једини елемент $a \in \{1, 2, \dots, p-1\}$ који је сам себи инверзан по модулу p (тј. $a^2 \equiv 1 \pmod{p}$) заправо 1 или $p-1$.

Теорема 2.1 (Вилсонова теорема). Природан број $p > 1$ је прост ако и само ако важи:

$$(p-1)! \equiv -1 \pmod{p} \quad (1)$$

Џон Вилсон (1741–1793)

2.1 Примена и примери

Примена ове теорије је огромна, посебно у **криптографији** и рачунарству.

- Провера простости бројева.
- Генерисање *RSA* кључева.
- Теорија група.

3 Табеларни приказ остатака

У следећој табели приказани су остаци при дељењу са малим простим бројевима за вредност $(p-1)!$.

Број p	Формула $(p - 1)!$	Остатак по модулу p
2	$1! = 1$	$1 \equiv -1 \pmod{2}$
3	$2! = 2$	$2 \equiv -1 \pmod{3}$
5	$4! = 24$	$24 \equiv -1 \pmod{5}$

Провера Вилсонове теореме за мале бројеве

4 Закључак

Конгруенције нам омогућавају да на елегантан начин решавамо сложене проблеме дељивости. Иако је Вилсонова теорема од великог теоријског значаја, у пракси се за велике бројеве чешће користе други алгоритми због факторијела који брзо расте.

1. Први корак: Разумевање дељивости.
2. Други корак: Примена на просте бројеве.